Як станеш ти, любко, подружжям моїм,
То заздрить тобі буде варто.
Полине життя твоє святом ясним.
Все радість, та сміхи, та жарти!

І лайся, і сердься, — що хочеш, роби —
Терпітиму й бурі великі.
Коли ж не хвалитимеш... вірші мої —
Покину тебе я навіки!